

at Rigsdagen ikkè vilde fastholde disse Anliggender, til at foreslaae, at de gik over til Fællesrepræsentationen. Men, naar nu dette maa forkastes, saa mener jeg, at man her, som i alle disse Spørgsmaal, hvor det gjælder om, saa at sige, at supplere den givne Forfatningslov ved Regler om, hvorledes det Fælles skal stilles fra det Særlige, ikkè har andre Veie at følge, end den som Udvalgets Fleertal har valgt, at, som den ærede Ordfører rigtigt har udtrykt sig, Rigsdagen udtaler sig om sin Anskuelse af Forholdet som et Tilbud, som Rigsdagen anseer for billigt og retfærdigt efter hele Sagens Bessaffenhed. Naar en saadan Lov modtages af Regjeringen, og den da ikkè finder den aldeles forkastelig efter sin Anskuelse, saa vil jeg holde for, at dette Forslag uforandret bør bringes for Fællesrepræsentationen. Man kan maastee have forffjellige Meninger om Realiteten, men jeg mener, at Regjeringen skal holde sig til, at dette er Rigsdagens Anskuelse, og at, naar Rigsraadet gaar ind paa det Samme, saa vil Forholdet dermed være ordnet, og Regjeringen maa jo altid ansee det for ønskeligt, at Forfatningen mere og mere kommer til at træde ilive. Derfor kan jeg ikkè ansee det for rigtigt, at Thinget skulde gaar ind paa Mindretallets Forslag; Mindretallet vil have, at Regjeringen skal gjøre Forslag, men det er netop ikkè hensigtsmæssigt, naar det skal komme an paa en Fordeling af Anliggenderne imellem begge Thing efter det, som nu maa ansees for det gjældende og rigtige, at Regjeringen da forud skal udtale sin Anskuelse. Jovrigt skal jeg for mit personlige Bedkommende erkjende, at jeg finder, at Billighed taler for den Afgjorelse, her er foreslaaet, at der fra det rettlige Standpunkt vel kunde gjøres en større Fordring, men at Billighed som sagt taler for den Afgjorelse, som, hvad det Finantstille angaar, fører til, at Forholdet i Gjærningen bliver som hidtil, nemlig, at man her hverken tager Noget fra Vestindien, eller giver Noget til Vestindien; det har hidtil været Resultatet af hele det vestindiske Budget, at det salderede, at man af samtlige vestindiske Indtægter afholdt særlige og sælles Udgifter, og at der ikkè blev Noget tilovers, som var værd at tale om, men heller ikkè Noget at tilskyde. Det er dette,

som efter min personlige Anskuelse gjør det billigt at gaar ind paa Fleertallets Forslag.

Ordføreren: Jeg er aldeles enig med den høitagtede Indenrigsminister i, at naar man stillede sig paa den strenge Rets Standpunkt, vilde man komme til et andet Resultat, og at det kun er et Billighedshensyn, der fyldestgøres ved den her foreslaaede Ordning; men denne min Udtalelse gaar rigtignok i den modsatte Betydning af den, hvori den høitagtede Minister opfattede den. Jeg mener nemlig, at naar vi fastholde Retsstandpunktet, saa vilde Kongeriget kunne gjøre langt større Fordringer, og at det kun er Billighedshensyn til Monarchiet, der har bevæget os til at foreslaae den Ordning, der nu er bragt i Forslag.

S. Sage: Jeg veed ikkè ret, om Meningen er, at vi for Dieblirket skulle forhandle det almindelige Spørgsmaal, om en Lov, som denne, skal udkomme, eller om vi først skulle forhandle de enkelte Paragrapher, og derefter gaar over til det almindelige Spørgsmaal. Dersom det er den høitagtede Formands Mening, at vi allerede nu skulle behandle det Spørgsmaal, som blev reist af den høitærede Indenrigsminister, saa vilde jeg tillade mig nogle Ord i Anledning af hans Udtalelse.

Formanden: Jeg antager, at dette ikkè vil kunne undgaaes, allerede nu at komme ind paa en Forhandling af det almindelige Spørgsmaal, thi efter den Maade, hvorpaa Afstemningen vil foregaae, vil det ellers muligvis kunne blive umuligt for den ærede Rigsdagsmand at udtale sig derom. Der stemmes nemlig først over de enkelte Paragrapher af Udvalgets Fleertals Forslag, og hvis alle eller enkelte af dem antages, bliver der stemt, om det saaledes Bedtagne skal træde i Stedet for det oprindelige Forslag. Antages dette, saa er det oprindelige Forslag bortfalden, og der vil derefter blot blive affemt over, om det antagne Forslag skal gaar over til 3die Behandling. Dersom altsaa den ærede Rigsdagsmand vil udtale sig, om der i det Hele skal udkomme en Lov, enten det oprindelige Udkast,